

Arrest

nr. 61 024 van 6 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Mima origine en afkomstig van Al Geneina, West-Darfur. Op 7-jarige leeftijd verhuisde u met uw oom naar Khartoum om er te studeren. U behaalde uw diploma secundair onderwijs maar uw gemiddelde was te laag om universitaire studies aan te kunnen vatten. U kreeg werk aangeboden in de telecomwinkel van een van uw vrienden maar in september 2009 vervoegde u het Soedanees leger om er topografie te studeren. U kreeg eerst een basistraining van 3 maanden en vervolgens kreeg u te horen dat u met uw eenheid een 'operatie' zou doen. Jullie werden zonder verdere uitleg naar het hoofdkwartier van het leger in El Fasher, Darfur, overgevlogen. Daar werd jullie gezegd dat jullie aan een soort uitkamoperatie zouden deelnemen. Jullie kregen het bevel te schieten op alles of iedereen die er enigszins verdacht uitzag. U weigerde echter aan deze missie deel te nemen. U werd geslagen en in een cel gestopt. De volgende dag kreeg u van een

bewaker te horen dat u geliquideerd zou worden. De bewuste bewaker bleek eveneens afkomstig te zijn van Darfur en u vroeg hem u te helpen. Hij bracht u een metalen staaf waarmee u 's nachts de deur van uw cel kon openbreken. U slaagde erin het hoofdkwartier van het leger te ontvluchten en liep ongeveer een dag tot u een klein dorpje bereikte. Daar legde u uw problemen uit aan een oudere man, (H.) genaamd, die u uit vrees voor wraakacties van de autoriteiten in het geval u er zou aangetroffen worden, naar zijn zus bracht in UmKardus, op 2 dagen wandelen. Van daaruit belde u uw oom (S.) op. (S.) kwam naar UmKardus met het nodige geld om een passeur te vinden die u het land kon helpen ontvluchten. (H.) vond een passeur die u naar Port Soedan bracht en u vervolgens per schip het land hielp verlaten. U kwam op 18 januari 2010 aan in België en diende er de volgende dag een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u uw beweerde Mima afkomst uit Darfur niet aannemelijk. U verklaarde van Darfuresemima origine te zijn en op 7-jarige leeftijd met uw oom van Al-Geneina, West-Darfur, naar Khartoum te zijn verhuisd (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 2 en 4). Gevraagd naar de hoofdplaats van de Mima, antwoordde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS verkeerdelijk dat er geen plaats bestaat waar de Mima geconcentreerd zijn (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 5).

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS gaf dan weer - eveneens onterecht - aan dat de Mima vooral in Al Geneina en UmDouein teruggevonden kunnen worden (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 2). In werkelijkheid wordt echter Wada'a als hoofdstad van de Mima beschouwd, dat quasi exclusief bevolkt wordt door ongeveer 250.000 leden van de Mima stam (zie landeninformatie). Niet alleen bent u hier niet van op de hoogte, u blijkt ook nog nooit van Wada'a gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 6-7). U bleek evenmin te weten dat er ook een belangrijke concentratie Mima in Tsjaad woont (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 7). Wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de aanwezigheid van Mima in Tsjaad antwoordde u tijdens het tweede gehoor op het CGVS dat er als gevolg van de heersende oorlog in Darfur waarschijnlijk een aantal Mima de grens met Tsjaad zijn overgestoken (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 3), maar in werkelijkheid zijn er reeds langer Mima in Tsjaad en hebben ze er zelfs een eigen taal, hetgeen niet het geval is voor de Mima in Darfur en er op wijst dat het niet om Mima gaat die recentelijk als gevolg van de oorlog de grens zijn overgestoken (zie landeninformatie). Voorts verklaarde u ook onterecht dat de Mima van de Tama afstammen en er zelfs een subgroep van zouden zijn (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 7 en gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 3) (zie landeninformatie). Gevraagd naar de subgroepen of -stammen van de Mima antwoordde u dan weer dan weer verkeerdelijk dat er geen verdere onderverdeling bestaat binnen de Mima stam, en wanneer u uitdrukkelijk de namen van een aantal substammen gegeven werd, bleek u er nog nooit van gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 4 en gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 3 en 6) (zie landeninformatie).

Gevraagd naar de belangrijkste leiders van de Mima, kon u louter en alleen naar Sheikh Mohamed Ghoni verwijzen die in UmDouein zou wonen (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 5 en gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat religieus leider Sheikh Mohamed Ghoni inderdaad in UmDouein woont maar dat er onenigheid bestaat over zijn Mima afkomst. Hij identificeert zichzelf alleszins steeds als Arabier en beweert nooit een Mima te zijn. Hij wordt door de Arabieren uit de regio ook als één van hen beschouwd (zie landeninformatie). Belangrijker is evenwel dat de Mima een leider hebben in UmDouein, OmdaTahir Ali Abdallah (zie landeninformatie), waarvan u nog nooit blijkt gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 2 en 5). Ook van andere Mima leiders waarvan u de naam uitdrukkelijk werd voorgelegd bleek u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 5) (zie landeninformatie). Er werd u overigens niet alleen gevraagd naar vooraanstaande Mima in Darfur maar ook in Khartoum, waar u sinds uw 7de verbleef, en ook daar diende u het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 2). Wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd of er nationale parlamentsleden van Mima origine zijn, antwoordde u onterecht ontkennend en ook wanneer u namen van in Khartoum wonende of actieve Mima persoonlijkheden werden gegeven, bleek u nog nooit van hen gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 3 en 5) (zie landeninformatie).

Ook uw kennis van de leefwereld van Darfuri's in Khartoum laat overigens sterk te wensen over. U verklaarde in Khartoum niet om te gaan met mensen uit het noorden of het oosten van het land en wel met mensen van Darfurese origine (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 7). Desondanks blijkt u echter geen enkele vereniging voor Darfuri's te kennen in Khartoum, noch enige ontmoetingsplaats waar Darfuri's samenkomen (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 5). Buiten

Mini ArkoiMinawi bleek u ook geen enkele vooraanstaande Darfuri in Khartoum te kennen. Bovendien verklaarde u verkeerdelijk dat Minawi tot de Fur stam behoort en dat hij vice-president van de republiek zou zijn (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 4). Na enig aandringen stelde u ook dat de imam van uw moskee in Khartoum een Fur is, maar u wist vreemd genoeg niet van waar in Darfur hij afkomstig zou zijn (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 7-8). Tot slot gaf u wel nog de naam van een religieus leider in Darfur en van een aantal provinciegouverneurs, maar ook hier kon u van geen enkele van de door u genoemde personen preciseren tot welke stam ze behoren (gehoorverslag CGVS dd. 4 januari 2011, p. 4-5).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk van zwart-Afrikaanse DarfureseMima origine te zijn.

Voorts kan evenmin geloof gehecht worden aan uw beweerde aansluiting bij en desertie uit het Soedanees overheidsleger. Vooreerst kan men zich een aantal bedenkingen maken bij uw beweerde toetreding tot het Soedanees overheidsleger. U stelde reeds in 1997 uw dienstplicht volbracht te hebben maar het leger toen niet vervoegd te hebben om er te studeren omdat u op dat ogenblik vreemd genoeg niet zou geweten hebben dat deze mogelijkheid bestond (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 12). U zou pas later van een vriend vernomen hebben dat u topografie kon studeren in het leger en deze kans dan ook onmiddellijk gegrepen hebben (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 10-11). Gevraagd of u ook andere opleidingen kon volgen, gaf u aan dit niet te weten en daar evenmin naar geïnformeerd te hebben, hetgeen opnieuw bedenkelijk overkomt (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 10-11). U stelde dat topografie u interesseerde, maar tegelijkertijd dient vastgesteld te worden dat u hoegenaamd niets weet over topografie buiten het feit dat u oppervlakten zou moeten opmeten (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 14).

Voorts dient vastgesteld te worden dat u ook zeer vaag blijft betreffende het bevel dat u weigerde op te volgen en dat aldus mee aan de basis ligt van uw vlucht. Zo stelde u dat u als jonge rekrut die amper 3 maanden training kreeg het nogal vage en bedenkelijke bevel zou gekregen hebben om de stad in te trekken en op alles en iedereen te schieten die er enigszins verdacht uitziet (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 16). Gevraagd om te verduidelijken wat onder 'verdacht' werd verstaan, ontweek u de vraag om vervolgens na enig aandringen naar de rebellen te verwijzen. Gevraagd hoe u kon zien of iemand in de stad deel uitmaakt van een rebellenbeweging kon of wou u hier echter opnieuw geen concreet antwoord op geven (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 16).

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de redenen die u aanhaalt om uit het leger te deserteren - of althans te weigeren de u opgelegde bevelen op te volgen - haaks staan op uw beweerde toetreding tot het leger in de eerste plaats. U verklaarde geweigerd te hebben het u opgelegde bevel uit te voeren omdat uw familie van Darfur is en uw broer overleden is als gevolg van het er heersende conflict en omdat de mogelijkheid bestond dat u op iemand zou schieten die geen rebel is, hetgeen des te problematischer is omdat de mensen in Darfur 'de uwen' zijn (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 16). Nochtans gaf u aan dat u wist toen u het leger vervoegde dat de Soedanese overheid oorlog voert in Darfur, en verklaarde u eveneens te beseffen het overheidsleger te helpen in hun oorlogsvoering door voor hen te werken, ook al is het op een onrechtstreekse manier (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 21). Gevraagd waarom u dan überhaupt het leger vervoegde wetende dat ze oorlog voeren tegen 'de uwen' in Darfur, antwoordde u enerzijds dat u er ging om te studeren en anderzijds dat u pas in El Fasher met uw eigen ogen zag dat het leger 'vuile dingen' doet in Darfur, hetgeen toch anders is dan er louter over te horen spreken (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 21-22). Uw bewering als zou u het leger enkel vervoegd hebben om te studeren is echter in strijd met uw eerdere verklaring de opleiding topografie gekozen te hebben met de bedoeling vervolgens tewerkgesteld te worden in het leger als technicus (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 10). Ook uw verklaring pas in El Fasher met eigen ogen gezien te hebben wat het leger in Darfur doet, komt allerminst overtuigend over in hoofde van een beweerde Darfuri die verklaart wel degelijk reeds op de hoogte te zijn geweest van de activiteiten van het leger in Darfur en waarvan de broer overleden zou zijn als gevolg van het er heersende conflict (gehoorverslag CGVS dd. 7 april 2010, p. 16 en 20-21). Uw verklaringen betreffende uw beweerde toetreding tot het leger en de door u aangehaalde redenen om vervolgens uit datzelfde leger te deserteren, zijn dan ook allerminst coherent te noemen en tasten de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u uw beweerde toetreding en latere desertie uit het Soedanees overheidsleger dan ook niet aannemelijk.

Daar geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde zwart-Afrikaanse Mima afkomst uit Darfur, noch aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Betreffende het door u voorgelegde uittreksel uit het geboorteregister en de overlijdensakte van uw broer dient vastgesteld te worden dat dergelijke documenten slechts bewijskrachtig zijn indien ze geloofwaardige en coherente verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu geenszins het geval is. Bovendien bevatten deze documenten overigens geen enkel gegeven betreffende uw ethnische afkomst en heeft de overlijdensakte van uw broer - waarin louter gesteld wordt dat hij overleed aan interne bloedingen - op zich geen betrekking op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U legde voorts een door u ondertekende brief neer gericht aan uw opvangcentrum van het Rode Kruis met de vraag u te helpen uw familie terug te vinden, hetgeen echter geen bewijs vormt van de waarachtigheid van de in deze brief neergeschreven informatie. Tot slot legt u een medisch attest neer opgesteld door uw centrumarts dd. 21/12/2010, waarin uw klachten en letsels beschreven worden. Het door u neergelegde attest stelt dat de uitgevoerde CT scan geen anomalieën aan het licht heeft gebracht en kan geen uitsluitsel geven over de precieze oorzaak en de omstandigheden waarin de bij u vastgestelde verwondingen opgelopen werden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 48, meer bepaald artikel 48/3 en artikel 48/4, en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet); de schending van de formele en materiële motiveringsplicht evenals de schending van de bewijskracht van geschreven stukken.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat wat betreft zijn kennis over de Mima en de leefwereld van de Darfuri's in Khartoum en meer bepaald de stammenstructuur, geografie en politiek, onmogelijk hoge eisen worden gesteld. Hij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) over het hoofd ziet dat hij wel antwoordt op de vragen, doch dat zijn kennis ontoereikend is. Verzoeker benadrukt dat dit zijn asielaanvraag niet van elke grond berooft. Te dezen verwijst hij naar paragraaf 199 en volgende van de *'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié'*.

Aangaande de stelling van het CGVS dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers aansluiting en desertie uit het Soedanees overheidsleger vermits onder meer de door hem aangehaalde redenen om uit het leger te deserteren haaks staan op zijn toetreding tot het leger, voert verzoeker aan dat de aangehaalde redenen coherent en aannemelijk zijn. Verzoeker verduidelijkt dat zijn schoolresultaten tijdens het secundair onderwijs te laag waren om universitaire studies te kunnen aanvatten en toen hij via zijn vriend vernam dat hij in het leger topografie kon studeren, hij onmiddellijk deze kans heeft gegrepen. Verzoeker benadrukt het leger enkel vervoegd te hebben om te kunnen studeren. Later werd hij evenwel verplicht aan een operatie deel te nemen waarbij hij het bevel kreeg op alles of iedereen te schieten die er enigszins verdacht uitzag. Verzoeker stelt geweigerd te hebben aan deze missie deel te nemen omdat zijn familie van Darfur is en hij zijn broers reeds verloor als gevolg van het conflict in Darfur.

In een tweede onderdeel merkt verzoeker inzake de neergelegde documenten op dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat de neergelegde stukken niet authentiek zijn. Verzoeker verwijst te dezen naar *"het arrest van de Raad van State van 7 augustus 2007 (niet gepubl) waarin de bewijskracht van authentieke stukken wordt bevestigd"*. Eveneens brengt verzoeker een door hem ondertekende brief gericht aan het Rode Kruis bij waarin hij vraagt hem te helpen zijn familie terug te vinden en een medisch attest van de centrumarts waarin zijn klachten en letsels beschreven worden. Hij betoogt dat deze stukken minstens een begin van bewijs kunnen zijn. Verzoeker verwijst dienaangaande naar rechtsleer omtrent de bewijslast en stelt dat de bewijslast niet te hoog mag zijn voor de kandidaat-vluchteling gelet op de situatie waarin hij zich bevindt. Rekening houdend met hetgeen in zijn verzoekschrift uiteengezet werd, voert hij aan dat hij een coherent relaas heeft gebracht. Waar het CGVS volgens verzoeker beslist geen rekening te houden met de neergelegde documenten, merkt hij op dat deze documenten nochtans zijn afkomst bewijzen en opwegen tegen de twijfels die het CGVS daaromtrent heeft. Hij benadrukt dat de betreffende documenten zwaarder doorwegen dan de foutieve of beperkte antwoorden die hij zou hebben gegeven aangaande de vragen over de Mima of de leefwereld van de Darfuri's in Khartoum.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, ondermeer voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Van iemand die aanvoert van Mima origine te zijn en afkomstig te zijn uit Khartoum, kan een redelijke kennis worden verwacht over de Mima en de leefwereld van de Darfuri's in Khartoum. Verzoekers verklaringen stroken evenwel niet met de landeninformatie zoals die uit het administratief dossier blijkt en zijn bovendien behept met onwetendheden. Zo stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker (i) de hoofdplaats van de Mima niet kende, (ii) foutieve verklaringen heeft afgelegd aangaande de aanwezigheid van een belangrijke concentratie Mima in Tsjaad, (iii) de afstamming van de Mima niet correct kon aangeven en niet op de hoogte was van de subgroepen van de Mima, (iv) slechts één leider van de Mima kende waarvan de Mima afkomst bovendien betwist is, (v) van andere Mima leiders nog nooit gehoord had, (vi) evenmin verenigingen, ontmoetingsplaatsen en vooraanstaande personen bij de Darfuri's in Khartoum kende.

Verzoekers louter algemene bewering dat onmogelijk hoge eisen worden gesteld wat betreft de stammenstructuur, geografie en politiek, kan niet worden aangenomen daar voormelde onwetendheden niet kunnen aanzien worden als gevolg van een vraagstelling waaromtrent een hoge graad van kennis dient te worden verondersteld.

Waar verzoeker verwijst naar de "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*" van UNHCR en stelt dat deze gids een arsenaal uitmaakt van richtlijnen waarmee de Raad rekening dient te houden bij haar motivering, dient te worden opgemerkt dat, hoewel de proceduredgids waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, het niettemin geen afdwingbare rechtsregels bevat.

De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt van zwart-Afrikaanse Darfurese Mima origine te zijn.

Verzoeker beperkt zich inzake de redenen van zijn toetreding tot en desertie uit het Soedanees overheidsleger tot het louter verwijzen naar en herhalen van een aantal van zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststelling van de commissaris-generaal dat de verklaringen betreffende zijn toetreding tot het leger en de door hem aangehaalde redenen om vervolgens uit het leger te deserteren allerminst coherent zijn. Zo verklaarde verzoeker geweigerd te hebben het bevel uit te voeren omdat zijn familie van Darfur is en de mensen in Darfur "*de mijnen*" zijn (administratief dossier, stuk 8, p. 16). Later verklaarde hij evenwel dat hij op het ogenblik dat hij het leger verwoegde, reeds wist dat de Soedanese overheid oorlog voert in Darfur en door zijn

toetreding het leger helpt in hun activiteiten (*ibid.*, p. 21). Gevraagd waarom hij dan toetrad tot het leger, verklaarde verzoeker “*Als ik ze verwoegde, is het om te studeren (...)*” (*ibid.*, p. 21). Deze stelling is niet aannemelijk daar verzoeker door de toetreding tot het leger zeker, al was het maar impliciet, betrokken werd met het conflict in Darfur.

Dient overigens te worden opgemerkt dat verzoeker geen concrete argumentatie voert ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat hij niets weet over topografie buiten het feit dat hij oppervlakten moet opmeten en dat hij vage verklaringen heeft afgelegd omtrent het bevel dat hij weigerde op te volgen. Deze motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

De commissaris-generaal concludeert op basis van deze vaststellingen op goede grond dat verzoeker zijn toetreding en desertie uit het Soedanees overheidsleger niet aannemelijk heeft gemaakt.

De commissaris-generaal stelt voorts terecht vast dat de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen aangezien (i) het uittreksel uit verzoekers geboorteregister geen bewijs van zijn etnische afkomst vormt, (ii) de overlijdensakte van zijn broer geen betrekking op de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten heeft, (iii) de door verzoeker ondertekende brief gericht aan het Rode Kruis met de vraag hem te helpen zijn familie terug te vinden geen objectieve bewijswaarde heeft, (iv) het door verzoeker bijgebrachte medisch attest geen uitsluitel kan geven aangaande de omstandigheden waaronder zijn verwondingen werden opgelopen.

Verzoekers verwijzing naar “*het arrest van de Raad van State van 7 augustus 2007 (niet gepubl)*” is te dezen niet dienstig.

Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in subsidiaire orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS